

דף סיכום בחינה

מזהה בחינה: 001000270782 מזהה סטודנט: 254770

שם קורס: מבוא למשפט עברי

מספר מבחן: 0001

מיקום התשובה שסומנה בטופס המקור	מיקום השאלה בטופס המקור	התשובה הנכונה	התשובה שסומנה	ציון	ניקוד מירבי	מספר שאלה בטופס בחינה ז
1	1	1	1	3.00	3.00	1
1	2	1	1	3.00	3.00	2
1	3	1	1	3.00	3.00	3
2	4	1	2	0.00	3.00	4
1	5	1	1	3.00	3.00	5
1	6	1	1	3.00	3.00	6
3	7	1	3	0.00	3.00	7
1	8	1	1	3.00	3.00	8
4	9	1	4	0.00	3.00	9
1	10	1	1	3.00	3.00	10
1	11	1	1	3.00	3.00	11
4	12	1	4	0.00	3.00	12
1	13	1	1	3.00	3.00	13
1	14	1	1	3.00	3.00	14
1	15	1	1	3.00	3.00	15
1	16	1	1	3.00	3.00	16
-	17	-	-	14.00	20.00	17
-	18	-	-	15.00	15.00	18
-	19	-	-	13.00	15.00	19
-	20	-	-	2.00	2.00	20

כמות תשובות נכונות (עבור שאלות סגורות) : 12

0

ציון בחינה סופי : 85.00

מקרא צבעים

תשובה שגויה
שאלה שלא נענתה
שאלה מבוטלת

הבחינה הבדוקה בעמודים הבאים

***** לתשומת לבך, במידה וההערות מופיעות ב "גיבריש" יש להוריד את הקובץ למחשב
ולפתוח ב - reader acrobat *****

מבוא למשפט עברי 9911101,02 תשפ"ג מועד א

- חומר עזר **אסור** בשימוש.
- שימו לב למגבלת המילים. המערכת לא תאפשר לכתוב מעבר למגבלה.
- **בשאלות הפתוחות - יש לנמק כל תשובה.** תשובה שאיננה מנומקת לא תזכה בניקוד.
- מקום בו יש יותר מדעה אחת או שהתשובה תלויה בשינויי נסיבות יש לציין את **כל** הדעות או הנסיבות.
- בחלק של שאלות רב ברירה – יש לבחור את התשובה **הנכונה ביותר**.
- בהצלחה!!!

(א) יש תוקף הלכתי - מלכתחילה יש לפנות לב"ד לפתור סכסוכים, ולא נראה כי אחד הצדדים הביע התנגדות לסעיף הנ"ל. ולכן, **במקרה דנן**, ב"ד יכריע לגבי הסכסוך. רק במקרה למשל שהתובע לא מוכן לתבוע בב"ד על אף שהנתבע מעוניין בכך - המקרה ידון בבימ"ש אזרחי. הדבר הוא בדיעבד כי התובע הוא זה שמחליט, ולנתבע אין מה לעשות (יכול לבקש מהתובע להגיע לב"ד אך ההחלטה של התובע). במקרה זה אם עו"ד של התובע שומר מצוות וכביכול הגעה לבימ"ש סותרת את דרכו - הוא עדיין יכול לייצגו, שכן בכ"מ התובע ייקח עו"ד לעניינו, אז הוא לא עובר על איסור/שותפות לעבירה.

(ב) התנייה רק בדיני ממונות. אסור להתנות על דיני איסור - והונאה היא איסור מהתורה - לפי הסעיף לרוכשים אין לטעון טענת הונאה, ושמעון טוען שהמחיר גבוה במיוחד כיוון שההסכם לא תקף עפ"י ההלכה. אולם, **במקרה דנן**, שמעון 'נזכר' רק לאחר שהשריפה פרצה כש... תבע ממנו את שאר הכסף שהמחיר יקר - והרי שהוא לא נהג ביושר. הוא חתם על מסמך הרכישה, ובכך הייתה גמ"ד שהוא מסכים למחיר, וע"כ לא יכול לטעון להונאה - שכן הסכים לכך מלכתחילה. רק בדיעבד כשצצו הצרות הוא החליט שמדובר בהונאה.

(ג) אין תוקף הלכתי לעניין זה - יש איסור הלוואה בריבית, אך לעיתים יש מעין הערמה על הדין לעניין זה בנוגע להלוואות (כמו משכנתא בימינו) - כשבעצם צד אחד מלווה והצד השני לווה יש מעין "שותפות" והדדיות והדבר הוא **היתר עסקה** - כך בעצם שני הצדדים מרוויחים ויש עקיפה של איסור. כל צד יקבל את חלקו. הלווה יקבל תמורה כספית והמלווה מקבל את הלוואה שלה הוא זקוק. **במקרה דנן**, ראובן... כל לתבוע ריבית - שכן סעיף זה עובר על איסור תורה, שלא מדובר בהלוואה אלא בעסקה בתשלומים.

(ד) יש תוקף הלכתי - התנייה בדיני ממונות, שמעון חתם על העסקה ובכך אישר את הסעיף הנ"ל. כיוון שהמוכר מתנה את בעלות הריהוט עד לתשלום מלא, יש להבטיח. מצד אחד שמעון לא שילם את כל התשלום - ולכן הריהוט בעצם עדיין בבעלות ראובן. אך כיוון שהעסקה היא בתשלומים - וישנו **אקט קנייני** (החתימה) ניתן לראות גמ"ד של שמעון לעסקה ושהריהוט יהיה שלו. השריפה הייתה פתאומית לשני הצדדים ולכן, אני... לאור הנלמד, כי ראובן לא צריך להשיב לשמעון את הכסף שכבר שילם, ואילו שמעון צריך לשלם את היתרה עבור הריהוט (לגבי הריבית, נכתב לעיל). אך מכיוון שדרך התורה היא **עשיית הישר והטוב** - לענ"ד ב"ד יבקש מראובן לפנים משורת הדין, לבטל את שאר התשלומים שנותרו לשמעון, שכן לא רק שהפסיד את הריהוט, גם ספג נזק כלכלי, וייתכן שה... הכלכלי אותו יספוג ראובן קטן יותר (כל זה כמובן ייבחן בהתאם למצב הכלכלי של הנפשות הפועלות).

במקרה דנן רבי יוסי מספר לרבי אליעזר שחכמים קבעו בבית המדרש ("נמנו וגמרו") הלכה מסוימת. רבי אליעזר הצטער מאוד ואמר שהמסורת ("ריב"ז ששמע מרבו ורבו מרבו... עד הלכה למשה בסיני") בעניין זה עדיפה בקביעת ההלכה יותר ממניין החכמים שדנו בסוגיה.

מהחומר הנלמד נראה כי לעניין קביעת הלכה זו לא הכמות אלא האיכות - משמע - עדיפה מסורת שעברה מחכם לחכם בעניין על פני הכרעה של רוב חכמים. מסורת קודמת לכל.

גם אם 3 חכמים הכריעו בעניין הלכתי - ומסורת אחת שעברה קובעת אחרת - הולכים לפי המסורת!

נלמד גם מהפס' "שמע בני מוסר אביך" - חשובה העברת המסורת מדור לדור בקביעת הלכה.

הר"ן בדבריו מתאר שהאמת הייתה עם רבי אליעזר, ואף הכריעו משמיים כמותו, ואותותיו אומתו כנכונים - ולמרות כל זאת - הלכה לא נפסקה כמותו, שכן יש עניין הלכתי גדול מאוד להלך אחר רוב חכמים - וכיוון שהוא היה בדעת מיעוט - זה לא משנה שהאמת איתו - והדבר אף עלה לו בנידוי מצד חכמים.

נלמד מהפס"א "אחרי רבים להטות", "יחיד ורבים הלכה כרבים" - עדיף רוב חכמים על פני אחד, גם אם נדמה שהיחיד צודק. כמה סיבות לכך - לא ליצור פילוג בעם, ליצור אחידות בדעות, אדם פשוט לא יודע כמו חכמים מה נכון ומה לא - ולכן הם אלו שצריכים לקבוע הלכה.

במקרה זה חכמים ראו שרבי אליעזר צודק - אך כיוון שהיו רוב שהסכים - הלכה לפיהם "עפ"י כן עשו מעשה כהסכמתם". וישנה הדוגמה של חידוש החודש - שהיה נראה כי יש לשמוע לדעת חכמים גם במצב של חילול יום כיפור כביכול (בפועל לא חולל). שכן חכמים קבעו שיש לסמוך על העדים.

"מין ושמאל לא תסור" - חובה עליי קשיב לדברי החכמים, ורוב חכמים הם הקובעים.

הריהוט ממשיך להיות בבעלות המוכר עד לתשלום מלוא התמורה. במקרה של קניה בצ'קים דחויים עד לפירעון כל הצ'קים

(ד) יש תוקף הלכתי - כיוון שמדובר בהתנייה בדיני ממונות. שמעון חתם על העסקה ובכך אישר את הסעיף הנ"ל. כיוון שהמוכר מתנה את בעלות הריהוט עד לתשלום מלא, ישנה בעיה. מצד אחד שמעון לא שילם את כל התשלום - ולכן הריהוט בעצם עדיין בבעלות ראובן. אך כיוון שהעסקה היא בתשלומים - וישנו אקט קנייני (החתימה) ניתן לראות גמ"ד של שמעון לעסקה ושהריהוט יהיה שלו. השריפה הייתה פתאומית לשני הצדדים. ולכן, אני סבורה לאור הנלמד, כי ראובן לא צריך להשיב לשמעון את הכסף שכבר שילם, ואילו שמעון צריך לשלם את היתרה עבור הריהוט (לגבי הריבית, נכתב לעיל). אך מכיוון שדרך התורה היא עשיית הישר והטוב - לענ"ד ב"ד יבקש מראובן לפני משורת הדין, לבטל את שאר התשלומים שנותרו לשמעון, שכן לא רק שהפסיד את הריהוט, גם ספג נזק כלכלי, וייתכן שהנזק הכלכלי אותו יספוג ראובן קטן יותר (כל זה כמובן ייבחן בהתאם למצב הכלכלי של הנפשות הפועלות).

אקט קנייני -